

ЧИН СВЕТЕ ТАЈНЕ ИСПОВЕСТИ

ПОСЛЕДОВАЊЕ ѿ ИСПОВЕДАЊИ

Упоредне текстове припремио
ипођакон Зоран Бобић

Библиотека
СЛАВНОЛЮБИЈЕ

треће коло

четврта књига

Захваљујемо се:

проф. др Томиславу Јовановићу за правилно исписан назив библиотеке на србскословенском језику.

Изворник за српски језик:

Требник, превео др Јустин (Ст. Поповић), Призрен, Епархија рашко-призренска, 1993.

Изворник за црквенословенски језик:

ТРЕБНИКЪ. Из двѣхъ частіахъ. — Москва. Сѣнодѣльната типографіа (1906. год).

ЧИН СВЕТЕ ТАЈНЕ ИСПОВЕСТИ

ПОСЛЕДОВАЊЕ ѿ ИСПОВЕДАЊИИ

Упоредне текстове припремио
ипођакон Зоран Бобић

Лино,
2019.

ЧИН СВЕТЕ ТАЈНЕ ИСПОВЕСТИ

Духовни отац приводи гологлавог пред икону Господа нашег Исуса Христа онога који жели да се исповеди.

И почиње: Благословен Бог наш... Трисвето; Оче наш. Господе помилуј (12 пута). Слава и сада: Ходите, поклонимо се... (трипут).

Затим, Псалам 50:

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обилном милосрђу Свом очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње своје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и на зло пред Тобом учиних, а ти си праведан у речима Својим и чист у суду Свом. Гле, у безакоњима се зачех, и у грисима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне свемудрости Своје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићубељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се прену кости потрвене. Одврати лице Своје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто сагради у мени, Боже, и Дух прав обнови у мени. Не одгурни ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и духом владалачким учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога; обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори уста моја, и она ће казивати славу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и смерно Бог неће одбацити. По доброти Својој Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови јерусалимски. Онда ће Ти бити миле жртве правде, приноси и жртве паљенице; тада ће метати на жртвеник Твој теоце.

ПОСЛАДОВАНІЕ ѿ ИСПОВѢДАНІИ

Приводитъ дѣловный Отецъ хотѣлаго исповѣдатиса единого, а не два или многѣа, предъ иконѣ гда нашего иже хрѣта непокровѣнна.

И творитъ стѣхъ началъ. Таже: Трисѣое: По Оце нашш: Гди помилѣи, вѣ. Слава, и нынѣ: Приидите поклонимса: трѣжды.

Таже, ѿломъ ѿ.

Помилѣи мѧ бже, по величѣи мѧти твоѣи, и по множествѣ щедротъ твоихъ ѡчиети беззаконіе мое. Нанпаче ѡмый мѧ ѿ беззаконіа моего, и ѿ грѣха моего ѡчиети мѧ. Иакъ беззаконіе мое азъ знаю, и грѣхъ мой предо мною есть вынѣ. Тебѣ единому согрѣшихъ, и лѣкавое предъ тобою сотворихъ: иакъ да ѡправдишиа во словесѣхъ твоихъ, и побѣдиши вегда сдѣити ти. Се бо въ беззаконіихъ зачатъ єсмь, и во грѣсѣхъ роди мѧ мати моѧ. Се бо истинѣ возлюбилъ єси, безвѣстнаѧ и тайнаѧ премѣдрости твоѧ явилъ ми єси. Ѹкропиши мѧ ѵсѣпомъ, и ѡчищуєа: ѡмыеши мѧ и паче снѣга ѡубѣлюєа. Слѣхъ моему даєи радость и вєєліє, возрадуютса кости смиренныѧ. Ѹбрати лице твоє ѿ грѣхъ моихъ, и всѧ беззаконіа моѧ ѡчиети. Сердце чисто созижди во мнѣ бже, и дѣхъ правъ ѡбновѣи во ѡтробѣ моѣи. Не ѡвержи мене ѿ лица твоего, и дѣа твоєго стѣго не ѡнми ѿ мене. Возраждь ми радость спєєніа твоего, и дѣомъ влчннимъ ѡтверди мѧ. Налѣхъ беззаконныѧ пѣсѣмъ твоимъ, и нечестивѣи къ тебѣ ѡбратѣтса. Избави мѧ ѿ крове бже, бже спєєніа моего, возрадуютса азъ языкъ мой правдѣ твоѣи. Гди, ѡутѣи моє ѡверзеши, и ѡутѣа моѧ возвѣстѣтъ хвалѣ твою. Иакъ аще въ вохотѣлъ єси жєртвы, далъ быхъ ѡубо: всеожженіа не блговолиши. Жєртва бгѣ дѣхъ сокрѣщенъ: сердце сокрѣщенно и смиренно бгѣ не ѡничижитъ. Ѹблажи гди блговоленіемъ твоимъ сіѡна, и да созиждутса стѣны ієрлѣмскіа. Тогда блговолиши жєртвѣ правды, возношеніє и всеожгєсмаа: тогда возложѣтъ на олтарь твоєи чельцы.

И ове тропаре, глас 6:

Помилуј нас, Господе, помилуј нас, јер ми грешници, немајући никакав изговор, приносимо Теби као Владару ову молитву: помилуј нас!

Слава: Господе, помилуј нас, јер се у Тебе уздамо; не гневи се јако на нас, нити помињи безакоња наша, него и сада као милостив погледај и избави нас од непријатеља наших: јер си Ти Бог наш, и ми смо народ твој, сви смо дело руку твојих, и Име твоје призивамо.

И сада: Отвори нам двери милосрђа, благословена Богородице, да не пропаднемо ми који се у Тебе надамо, него да се Тобом избавимо од беда, јер си Ти спасење рода хришћанскога.

Господе, помилуј (40 пута).

Свештеник ову молитву:

Господу се помолимо. Боже Спаситељу наш, Ти си преко пророка твога Натана даровао опроштај Давиду који се покајао за грехе своје, и Манасијину си покајничку молитву примио, Ти сам и слугу твога (или: слушкињу твоју) (име), који (или: која) се каје за грехе што је учинио (или: учинила), прими твојим уобичајеним човекољубљем, не узимајући у обзир ништа што је учинио (или: учинила), Ти који опрашташ неправде и превазилазиш безакоња. Јер си Ти, Господе, рекао: „Не желим смрти грешника него да се обрати и жив буде”, и „Седам пута седамдесет опраштати грехе”. Јер је величина твоја беспримерна и милост твоја неизмерна. Ако пак на безакоња будеш гледао, ко ће опстати? Јер си Ти Бог оних који се кају, и Теби славу уносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

И насто́ящыя тропари́ сѣа, гласъ ѿ:

Помнѣди́ насъ гди́, помнѣди́ насъ: вѣакаго бо ѿвѣта недоумѣюще, сѣю ти мѣтвѣ ѡакъ вѣщѣ грѣшнѣи приносимъ: помнѣди́ насъ.

Гласъ: Гди́ помнѣди́ насъ, на тѣа бо оуповахомъ: не прогнѣвайса на ны сѣла, ниже помани́ беззаконїи́ нашихъ, но призири́ и нынѣ, ѡакъ благоутробенъ, и избеави ны ѿ врагъ нашихъ: ты бо сѣи бгъ нашъ, и мы людіе твои́, вси дѣла рѣкѣ твоею, и ѡма твое призываемъ.

И нынѣ: Млрдѣа двсри ѿкѣрзи́ намъ, благословеннаа бже, надѣющїиса на тѣа да не погибнемъ, но да избеавимса твоею ѿ бѣдъ: ты бо сѣи спсѣніе рода хрѣіанскаго.

Таже, Гди́ помнѣди́, м.

Сценникъ глаголетъ: Гдѣ помолнмса.

И мѣтвѣ сѣа:

Бже, спсѣтелю нашъ, иже пррѣкомъ твоимъ наданоъ покаавшемса двдѣ ѿ своихъ согрѣшенїихъ ѡставленїе даровавый, и манасїинѣ въ покаанїе мѣтвѣ прїемый, самъ и раба твоего, ѡмѣкъ, кающагоа ѿ нихже содѣла согрѣшенїихъ, прїими́ ѡбычнымъ твоимъ члвѣколюбіемъ, презирай́ сѣмъ вѣа содѣаннаа, ѡставлаай неправды, и превосходай́ беззаконїа. ты бо рекаъ сѣи гди́: хотѣнемъ не хоцѣ смѣрти грѣшника, но ѡакъ сже ѡбратїтиса, и живѣ быти сѣмъ: и ѡакъ седмьдесятъ седмерицею ѡставлати грѣхи́. Понѣже ѡакъ величество твое безприкладное; и мѣть твоа безмѣрнаа: ѡце бо беззаконїа назириши, ктѣа постоитъ; ѡакъ ты сѣи бгъ кающїихса, и твѣѣ славу возсылаемъ, ѡцѣ и снѣ и стѣомъ дхѣ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

И молитва друга:

Господу се помолимо. Господе Исусе Христе, Сине Бога живога, Пастиру и Јагње које узима на себе грех света, Ти си опростио дугове двојици дужника и отпустио грешници грехе њене, Ти сам, Господару, разреши, отпусти, опрости грехе, безакоња, сагрешења вољна и невољна, која ове слуге твоје учинише свесно и несвесно, престапањем закона и непослушношћу; и ако од ђавола бише преварени, као људи који тело носе и у свету живе; ако речју, или делом, или у знању, или у незнању, или реч свештеничку погазише, или под проклетством свештеничким бише, или под своју анатему падоше, или се под клетвом обретоше, Ти сам, као благ и незлопамтљив Господ, благоизволи да ове слуге твоје речју разрешиш, опраштајући им по великој милости твојој и њихову анатему и клетву. О Владару, човекољубиви Господе, услиши нас који се молимо твојој доброти за ове слуге твоје, и као многомилостив презри све грехе њихове, и ослободи их вечних мука. Јер си Ти, Господе, рекао: „Све што свежете на земљи, биће свезано на небу; и што разрешите на земљи, биће разрешено на небу”. Јер си Ти једини безгрешан, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Затим говори покајнику:

Ево, чедо, Христос невидљиво стоји, примајући твоју исповест. Немој се застидети нити уплашити; и немој ништа сакрити од мене, већ слободно реци све што си учинио (или: учинила), да би примио (или: примила) опроштај од Господа нашег Исуса Христа. Ево и икона је његова пред нама, а ја сам само сведок да посведочим пред Њим све што ми будеш рекао (или: рекла). Скријеш ли што од мене, двострук грех имаш. Пази, дакле: пошто си дошао (или: дошла) у лечилиште, немој отићи неизлечен (или: неизлечена).

И мѣтва инаа.

ГдѸ помолнмем. Гдн иисе хрѣте, снѣ бѣа жнвѣгѡ, пѣстырю и агнче взѣмлаи грѣхѡ мѣра, иже занмовѣнѣа даровѣвѣи двѣмѣа должнѣкомѣ, и грѣшнѣцѣ дѣвѣи ѡставлѣнѣе грѣхѡвѣх ѣа: самѡ вѣко ѡслабѣн, ѡстабѣн, прѡстѣн грѣхѣн, беззакѡнѣа, согрѣшѣнѣа вѡльнѣа и невѡльнѣа, иже вѡ вѣдѣнѣи и не вѡ вѣдѣнѣи, иже вѡ прѣстѸплѣнѣи и прѣслѸшѣнѣи бѣвшѣа ѡ рабѡвѣх тѡоихѣ сѣхѣ. И аще чѣто иакѡ чѡловѣцѣы плѡть носѣще и вѡ мѣртѣ жнвѸще ѡ дѣвола прѣлѣстѣнѣа. аще же вѡ слѡвѣтѣ, илѣ вѡ дѣлѣтѣ, илѣ вѡ вѣдѣнѣи, илѣ вѡ невѣдѣнѣи, илѣ слѡво сѣнѣннѣческѡе попраша, илѣ подѣ клѣтѡвою сѣнѣннѣческѡю бѣша, илѣ подѣ своѡ анадѣмѸ падѡша, илѣ подѣ клѣтѡвѸ вѣдѡша: самѡ иакѡ блѣгѡ и несѡбѡвѣи вѣко, сѣа рабѣы тѡоѣ слѡвомѡ разгрѣшнѣнѣа блѣгѡболѣн, прѡщѣлаи илѣмѡ и своѡ илѣх анадѣмѸ и клѣтѡвѸ, по велѣнѣнѣи тѡоѣи мѣтѣнѣ. бѣи, вѣко чѡлѣкѡколюбѣче гдн, ѡуслѣши наѣз молѣннѣхѣа тѡоѣи блѣгѡстѣи ѡ рабѣхѣх тѡоихѣх сѣхѣ, и прѣзон иакѡ многѡмѣтѣнѣвѣх, прѣгрѣшѣнѣа илѣх вѣа, илѣзмѣнѣи илѣх вѣчнѣа мѣкѣнѣ. Ты бо рекѣа ѣсѣи вѣко: ѣлѣнка аще свѣажѣтѣ на землѣнѣ, вѣдѸтѣ свѣажѣнѣи на нѣсѣнѣ: и ѣлѣнка аще разгрѣшнѣтѣ на землѣнѣ, вѣдѸтѣ разгрѣшѣнѣи на нѣсѣнѣ. Иакѡ ты ѣсѣи ѣдѣнѣз безгрѣшнѣнѣх, и тѣбѣтѣ слѣвѸ возсылаѣмѣмѡ, ѡцѸ и сѣнѸ, и стѡмѸ дѸхѸ, нынѣ илѣ прѣсѣнѡ, илѣ бо вѣкѣнѣ вѣкѡвѣх, амѣнѣ.

Посѣмѡ глаголѣтѣ кѡ немѸ:

Сѣ чѣдо, хрѣтѡсѣз невѣдѣнѣмѡ стѡнѣтѣ, прѣѣмла илѣспѡвѣданѣе тѡоѣе, не ѡуѣрамѣнѣа, ннѣже ѡуѡбѡнѣа, и да не скрѣѣши чѣто ѡ менѣ: но не ѡбнѣнѣа рѣцѣи вѣа, ѣлѣнка содѣлаа ѣсѣи, да прѣѣмѣши ѡставлѣнѣе ѡ гдѣа нашѣгѡ иисѣа хрѣтѣа. Сѣ илѣ икѡна ѣгѡ прѣдѣ нами: аѣзѣ же тѡчѣно свѣдѣтѣль ѣсѣмѣ, да свѣдѣтѣльствѣю прѣдѣ нѣмѡ вѣа, ѣлѣнка рѣчѣши мнѣтѣ: аще лн чѣто скрѣѣши ѡ менѣ, сѣгѣвѣз грѣхѣх илѣмѣшнѣ. вѣнѣмлѣнѣ ѡубѡ, понѣже бо прѣшѣлѣз ѣсѣи бо вѣрѣѣннѣцѸ, да не нѣнѣсѣлѣнѣз ѡнѣдѣши.

И тако га пре свега пита о вери:

Реци ми, чедо, да ли верујеш у оно што нам предаде у вери и чему нас у Истини научи Саборна Апостолска Црква Православна, која је на Истоку основана и са Истока по целој васељени раширена, и која и до сада у Истини непоколебљиво и неизменљиво стоји? И да ли не сумњаш у њено Свето Предање?

И ако верује православно и несумњиво, чита Символ вере:

Верујем у једнога Бога, Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог.

И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божјег, Јединородног, рођеног од Оца пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног не створеног, једносущног Оцу, кроз Кога је све постало;

Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве и постао човек;

И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и погребен;

И Који је васкрсао у трећи дан као што је писано;

И Који се узнео на небеса и седи с десне стране Оца;

И Који ће опет доћи са славом да суди живима и мртвима, и Његовом Царству неће бити краја.

И у Духа Светога, Господа, Животворнога, Који од Оца исходи, Који се заједно са Оцем и Сином обожава и слави, Који је говорио кроз пророке.

У једну, свету, саборну и апостолску Цркву

Исповедам једно крштење за отпуштење грехова.

Чекам васкрсење мртвих.

И живот будућега века. Амин.

И́ та́кѡ вопроша́етъ сѣò прилѣжнѡ є́дино по є́диномѹ, и́ ѡжди́детъ сѣò, до́нелѣже ѡвѣща́етъ протѣ́вѹ ко́егѡждо вопроше́нїа. Прѣ́жде всѣ́хъ вопроша́етъ сѣò ѡ вѣ́рѣ, глаго́ла:

Рцы́ ми ча́до: ѡ́це вѣ́рдеши, ꙗ́кѡ цр҃ковь ка̀до́лическаа̀ а̀посто́льскаа̀, на востѡ́цѣ̀ насла́жденаа̀ и́ возращенаа̀, и́ ѡ̀ востѡ́ка по всѣ́й вселѣ́ннѣй разсѣ́ланаа̀, и́ на востѡ́цѣ̀ и́ до́елѣ̀ недвѣ́жимѡ и́ непреме́ннѡ пребыва́ющаа̀, предаде́ и́ на́учи; И́ ѡ́це не сѹ́мнишиа̀ вѣ́з ко́емъ преда́нїи.

И́ ѡ́це вѣ́ритъ правосла́внѡ и́ несѹ́мнѣннѡ, да чте́тъ сѹ́мво́лъ вѣ́ры:

Вѣ́рѹю во є́динаго б҃га о́ца̀ вседе́ржителя, твѡрца̀ нѣ́бѹ и́ земли, ви́димымъ же всѣ́мъ и́ неви́димымъ.

И́ во є́динаго г҃а и҃иса хр҃ста, с҃на б҃жїа, є́диноро́днаго, и́же ѡ̀ о́ца̀ ро́ждѣннаго прѣ́жде всѣ́хъ вѣ́кѹ: свѣ́та ѡ̀ свѣ́та, б҃га и́стинна ѡ̀ б҃га и́стинна, ро́ждѣнна, не сотвѡре́нна, є́диносу́щна о́цѹ̀, и́мже всѣ́ бы́ша.

Насѣ́ ради чело́вѣкѹ, и́ на́шего ради спа́сѣнїа, сше́дшаго съ нѣ́бѹ, и́ воплотѣ́вшагоа̀ ѡ̀ д҃ха с҃та и́ мр҃їи дѣ́вы, и́ вочело́вѣчшагоа̀.

Распѣ́таго же за ны́ при понтї́йстѣ́мъ пїла́тѣ, и́ страда́вша, и́ погребѣ́нна.

И́ воскресшаго вѣ́з трѣ́тїй де́нь по писа́нїемъ.

И́ возше́дшаго на не́ба, и́ сѣ́дѣща ѡ́деснѹ̀ о́ца̀.

И́ па́ки г҃а́дѹщаго со сла́вою, сѹ́дїти живы́мъ и́ мѣ́ртвымъ, сѣ́ѡже цр҃твїю не бѹ́детъ конца̀.

И́ вѣ́з д҃ха с҃таго, г҃а, живѡтвѡра́щаго, и́же ѡ̀ о́ца̀ исхо́дѣщаго, и́же со о́цемъ и́ с҃номъ спокланя́ема и́ сла́вима, глагола́вшаго прр҃оки.

Во є́динѹ̀ с҃тѹ̀ собѡ́рнѹ̀ и́ а̀пльскѹ̀ цр҃ковь.

Исповѣ́дѹ є́дино кр҃щенїе, во ѡ́ставленїе грѣ́хѡвѹ.

Ча́ю воскрѣ́нїа мѣ́ртвыхъ:

И́ жи́зни бѹ́дѹщаго вѣ́ка. Ѿ́минь.

После тога пита га за смртне грехе: гордост, грамжљивост, блуд, завист, прождрљивост, гнев, лењост, и за све грехе који произилазе од њих. При томе испитивању мудро пази шта ће и како кога питати: на један начин духовна лица, на други - просте људе; на један начин монахе, на други - световњаке; на један начин младеж, на други - старце. И пошто га је за све то брижљиво испитао, и он све без стида казао, рекне му да клекне и сагне главу.

И духовник изговара ову молитву:

Господу се помолимо. Господе Боже спасења слугу твојих, Милостиви и Жалостиви и Дуготрпељиви, Ти тугујеш због наших зала, и не желиш смрти грешника, него да се обрати и жив буде, Ти сам и сада смилуј се на слугу твога (или: слушкињу твоју) (име), и подај му (или: јој) покајничко расположење, опроштај и отпуштење грехова, праштајући му (или: јој) сваки грех, вољни и невољни; помири га (или: је) и присаједини Светој Цркви твојој у Христу Исусу Господу нашем, са којим Теби приличи моћ и величанство, заједно са Светим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Господе Боже наш, који си Петру и блудници сузама подарио опроштај грехова, и оправдао цариника који је познао грехе своје, прими исповест слуге твога (или: слушкиње твоје) (име), и грехе које је сагрешио (или: сагрешила) вољно или невољно, речју или делом или помишљу, Ти му (или: јој) као благ и човекољубив Бог опрости. Јер Ти једини имаш власт отпуштати грехе, јер си Бог милости и сажалења, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Изговарајући ово, свештеник покајника осењује крсним знаком.

Затим говори кратку Сугубу јектенију за кајућег се, и онда: Достојно јест... Слава, и сада. И отпуст.

После исповедања грехова духовник даје поуку свом духовном чеду. По потреби му одређује и епитимију (покајни канон), не као казну већ као духовни лек за оздрављење.

И ѿгдѣ еѡ вѣдѣ кѡ немѡ и зречеши, и ѡпасеню испытаеши, и ѡнѡ пакѡ вѣдѣ ѡже ѡ себѣ безѡ стѣдѣ ѡкрыетѣ.

И речеши ѿмѡ: Поклонѣа.

Тогда преклонѣетѣ главѡ исповѣдѣмый.

Духовный же глаголетѣ мѡтѣвѣ еѡ:

Гдѡ помѡлимѣа. Гдѡ вѣже еписѣпѡ рабѡвѡ твоѡхѡ, мѡтѣвѣ и цѣдрѣ и долготерпѣливѣ, кѡлѣнѣа ѡ нашѡхѡ слѡбѡхѡ, не хотѣи смѣртѡ грѣшника: но ѡже ѡбратѣтѣа, и живѡ бытѡ ѿмѡ: самѡ и нынѣ ѡумѡлостѣвилѣа ѡ рабѣ твоѡмѡ **имѡ** и подѡждѣ ѿмѡ ѡбразѡ покалѣнѣа, прощѣнѣе грѣхѡвѡ и ѡпѡщѣнѣе, прощѡмѡ вѣдѣкое согрѣшѣнѣе, вѡльное же и невѡльное: примирѣи, и соединѣи ѿгдѣ стѣвѣи твоѡи цѣркѡи, ѡ хрѣтѣ иѡсѣ гдѣи нашѣмѡ, сѣ нимѡже тѣбѣ подѡбѣетѣ держѡва и великолѣпѣе, нынѣ и приенѡ, и во вѣки вѣкѡвѡ, амѡнѣ.

По мѡтѣвѣ же разрѣшѣетѣ иерѣи кѡюцагоѡа нѡзѡ лежѡцаго, еѡце глагола: Совершѣнѣе тѡйны стѡгѡ покалѣнѣа.

Гдѡ и бѣгѣ нашѡхѡ иѡсѡ хрѣтѡсѡ бѡгѡдѡтѣю и цѣдрѡтѡми своѡгѡ чѡвѣколѡубѣа, да прѡстѣтѣ тѣ чѡдо, **имѡ**, вѣдѣ согрѣшѣнѣа твоѡ: и ѡзѡ недѡстѡйный иерѣи, вѡлѣтѣю ѿгдѣ мнѣ дѡннѡю, прощѡю и разрѣшѡю тѡ ѡ вѣсѣхѡ грѣхѡвѡ твоѡхѡ, во имѡ ѡцѡ, и сѡа, и стѡгѡ дѡа, амѡнѣ.

Конѣцѣ же разрѣшѣнѣа ѿгдѣ глагола, иерѣи знѡменѡетѣ крѣтѡобразнѡу деѡнѣцею кѡюцагоѡа.

Тѡже, дѡстѡйно ѡстѣ. Слава, и нынѣ: И ѡпѡсетѣ.

Тогда канѡнѡ дѡетѣ ѿмѡ прѡтѣвѣ согрѣшѣнѣа ѿгдѣ. **Иѡце ѡѡво имѡтѣ мнѡгѡгѡ грѣхѡи, дѡетѣ ѿмѡ канѡнѡ вѡщѡи сѡрѣчѣ, иже имѡтѣ мнѡгѡжайшѡа лѣтѡа, и имѡа сѣ сѡми разрѣшѡютѣа.**

И ГЛАГОЛЕТЪ КЪ НЕМЪ:

ЧАДО, ТОЛІКА ЛѢТА ПОВЕЛѢВАЮТЪ БЖЕСТВЕННІИ И СВАЩЕННІИ ЗАКОНИ, ДА НЕ ПРИЧАСТІШИСА БЖЕСТВЕННЫХЪ ЧЛННЪ, ТОЧІЮ ДА ПІЕШИ АГІАСМЪ (СТЫХЪ БГОВЛЕНІИ ВОДЪ) ВЕЛІКЮ, И ЯЦЕ ОУДЕРЖІШИСА Ѡ БЖЕСТВЕННАГѠ ПРИЧАСТІА, РАЗРѢШАТЕА ГРѢСН ТВОИ: ЯЦЕ ЖЕ ПРЕСТЪПИШИ, И ПРІѠБЦІИШИСА, ВТОРЫИ ІУДА ВЪДЕШИ. ЯЦЕ ЖЕ ИЗНЕМОЖЕШИ КЪ СМЕРТИ, ДА ПРИЧАСТІШИСА. ЯЦЕ ЛИ ВОСТАНЕШИ, ПАКИ СТАНИ ВО ОУРЕЧЕННЫХЪ ЛѢТѢХЪ, И ПРИЛОЖИ ВЪ МѢРЪ, СЖЕ СОДЕРЖАТИ ПАКИ, И НИЗ КАНѠНЪ ЗА ПРИЧАСТІЕ, ДА НАВЕРШИШИ МѢРЪ.*

*(Овог дела нема у српским требницима.)

Текст у српском језику разликује се од црквенословенског по томе што у српској верзији постоје и одреднице за покајника сходно полу ком припада. Мислимо да се тиме не ремети сам Чин Свете тајне исповести, већ да може олакшати свештенослужитељу приликом вршења службе - напомена приређивача.

ЧИН СВЕТЕ ТАЈНЕ ИСПОВЕСТИ

Припремио:
Ипођакон Зоран Бобић

Издавач:
Лио, Горњи Милановац

Уредник:
Јерођакон Иларион (Богојевић)

За издавача:
Слободан Обрадовић

Припрема:
ИК Лио, Горњи Милановац

Штампа:
Codexprint, Горњи Милановац

Тираж: 500

Пласман: 032 711 112

066 412 178

e-mail: liogm993@gmail.com